

VARIA2011 International Improvisation Festival

Göteborg and Västra Götalandsregionen

October 6th – November 4th 2011

Following pages – thoughts and photo in connection to VARIA2011

Some in Swedish and some in English

Ylva Arvidsson jobbade som volontär under festival (2009 som praktikant) och såg samtliga föreställningskvällar på Atalante och deltog i undervisning samt på presentationer.

Varia är som något sprängfärdigt, fyllt av nutidskonst och alltidskonst, konst som finns nu och alltid. Det kommer i nuet, ögonblicket, sekunden och kommer kanske aldrig igen, men det är svårt att radera bilderna ur huvudet. Det var nån som sa att det är omöjligt att inte gå på Varia - man kan inte veta vad man missar om man inte går, så därför måste man gå, för att man aldrig vet vad som kommer hända.

Jag gillar det, just det, att man aldrig vet. Och jag gillar att konsten nästan aldrig är lättillgänglig, en måste öppna upp sig själv och nästa blotta sig själv, för att nå in till det som händer. Det är inte till för att underhålla, serverat på ett fat med etiketter som säger vad man kan förvänta sig, vad det handlar om eller ska utvecklas till, vad man ska känna. Det sker i ögonblicket, och det gäller att öppna sina sinnen och fånga upp det innan det försvinner.

Alla dessa olika specialiserade konstnärer, med workshops, konstnärspresentationer, solon, duetter och gruppställningar, gav mig (precis som förra gången) inspiration och verktyg till egna idéer. Jag vill improvisera. Jag vill göra konst i ögonblicket, i just det ögonblicket innan det passerat och försvunnit.

Jag träffade människor med en värme som jag inte vet om jag känt innan. Jag har hört människor prata om saker som går rätt in i mig, som jag direkt kan relatera till. Jag har insett att det finns mer än bestämda rörelser och constellationer, och börjat se min tidigare dansutbildning som nånting som försökt snärja mig, bestämma hur jag ska röra mig, uttrycka mig, och nött sönder min kropp. En danskonst som lär oss vilka rörelser som är fina och vilka som är fula. Som fastställer vita västerländska normer, vad det är att vara graciös, fin, ful, klumpig, kvinnlig, manlig. En danskonst som lär sig att hela tiden prestera bortom gränser. På ett sätt är det att lära sig att inte vara sig själv, utan att passa in i kategorier - precis som i hela det västerländska samhället. Vit/svart, man/kvinna, ful/fin, god/ond. Och så fortsätter det.

Men varför tränga in sig i ett fack, när en kan bestämma själv över sina uttryck, tillvägagångssätt, former och motivationer. Använda sig av sin röst, av text, musik, form, rörelse, känsla, vara normbrytande, politisk, avslappnad, välkomnande, inbjudande.

Jag tycker att improvisationskonsten öppnar upp för detta, spränger konstens gränser istället för att rama in den.

Jag vill tacka för att jag fick delta, det var fantastiskt, minnesvärt, lärorikt och som inget annat.

Tack för Varia 2011! Ylva "Arvid" Arvidsson

Photo Lisa Larsdotter Petersson

Stephanie Maher participated in VARIA2011 with performance, teaching classes and gave a presentation.

From the beginning (via Lisa Larsdotter Petersson) I was fully informed about the event.

All of the practical information where done in good time without stress or confusion.

I received very precise descriptions of the classes I was to teach, for whom, and under what conditions, I was expected to give lessons. I was given permission to explore around my artistic process and practice.

This is a very gracious gift to all teachers / artists and it is sometimes lacking in most traditional teaching institutions.

This active offer of experimentation allowed me to give a mix of learned studies that function and that offer something very directly to the students and to combine this with the ever present questions that are another way of teaching. Asking questions openly and collaboratively asks the student to get active about their artistic questions. I am thankful for the variety of opinions and feedback I received from the students. It helps create a more intimate process for the teacher and the student. I become a better teacher.

This permission can only come from the producer of the event, knowing who the people are of the community in which she or he works and to know when people are ready and available to experiment on a mature level.

The program of the performance evenings at ATALANTA were also well explained of what was expected of me personally as a performer. It seemed well published and well received. The invitation was again a very generous gift for me to explore and to create the improvisational performance piece of my choice. I was given plenty of time in the theater with a very good lighting designer and help from the staff.

The Varia audience was a good variety of people, different ages and different interests. I met visual artists, musicians and dancer/ choreographers/ performers, business people etc. The audience seemed informed and interested in following this improvisational world without difficulty. They must have learned something from the previous years!

I think each evening had a good mixture of complimenting performances. The other artists invited were very available and participated as audience members for each other's performances. This shows this was a well organized event! We had time to talk and witness each other's rehearsals and processes.

My only wish is maybe that we had time all together after the ending of the festival to do this feedback and evaluation together, but in a studio. Where we could actively try some things out or physically answer questions. What if??? Or try performing together one more evening after having seen each other's work! Stephanie Maher

Many thanks to the producer, organizer, financial support and all who made the invitation possible to come to Sweden!

**Stephanie Maher dancer, improviser, choreographer, teacher and festival-coordinator
USA/Germany**

Photo Lisa Larsdotter Petersson

Fortsatta tankar kring VARIA Festivalen av Mauritz Tistelö

MT såg tre föreställningskvällar på Atalante (jämte övriga engagemang för scenen under festivalperiod) och ombads skriva något då han har erfarenhet som både poet och arrangör mm.

Vad har jag berättat med min kropp, vad berättar jag nu, vad vill jag berätta? Varia Festivalen säger mej bli medveten om din kropp, vad du gör med den, vilka rörelser som skapar din kropps historia. Jag har sett min kropp inom idrott, skola, jobb, som ett verktyg, ibland, mer sällan som ett språk. På Varia Festivalen blir min kropp genom dessa improvisationskonstnärer till något annat. Vi blir vad vi äter har jag sagt utan att ta in det. Vi blir hur vi rör oss – skulle kunna vara Varia Festivalens ledord. Eller kanske ändå mer, vi är som vi inte rör oss. Eller ännu mer vi är som vi inte vågar röra oss.

Vi har under våra liv placerat in oss i fack: män rör sej så, äldre så, yngre så. Alla dessa berättelser som kropparna lagrat, inhämtat, fått sej pådyvlade blir under några dagar ifrågasatta, förlösta, diskuterade både rent fysiskt i rörelser, och i workshops men också mentalt i tankar och samtal. Första kvällen upplever jag två olika föreställningar Sören Larson och Julven Hamilton, deras gamla kroppar rör sej blygt, hysteriskt, ömtåligt, krångligt, letar dom sej fram. Julyen hoppar mellan fyrkanter av ljus. Sören leker dirigent med en vispborste. Hur vågar dom?

Eller hur har deras kroppar blivit sådana? Vilka berättelser lyckas dom berätta på detta märkliga sätt. Improvisationer? Kanske det, mycket mod och träning för att våga. Kommer jag att våga? Lite? Kommer min kropp att våga berätta om mitt liv som om jag hittills aldrig vågat berätta att min kropp finns i mina rörelser och att de skapar en viktig berättelse?

I idrotten fick jag lära mej kontroll, kontrollera min kropp, bära lagets uniform, tackla, skjuta, kroppen var verktyget som styrde mej och mina lagkamrater mot vinsten. På arbetsplatser och i skolor har jag haft strikta order, åtminstone har jag upplevt det så, hur jag ska röra på mej, hur jag ska röra mej i rummen.

Andra kvällen är det Lisa Larsdotter Pettersson och Martha Rodezno i ena föreställningen och Stephanie Maher i andra. Dom får mej att se mej i spegeln, hur jag försöker upprätthålla någon slags ställning i min kropp. Ett bygge.

Lisa och Martha vågar vara fula i sina rörelser, sneda, skrika med armarna, hamna snett, tillåter sej aggressiva rörelser, väljer att inte söka ljuset utan att låta halva ansiktet bli kvar i skuggan, rör sej ryckigt; det är ett mycket märkligt samtal som utspelar sej mellan två som tycks tala olika språk men inte tycker det är jobbigt när dom inte förstår varandra utan tvärtom spännande.

Stephanie låter oss gå så nära huden att vi kan se varje por som en bergsknall, varje hårstå som en palm, varje hudparti som ett landskap. Hon involverar oss, tar in oss i buren med kaninerna, i andetagen, vill få oss att reflektera över kraften och skrällen när vi rör oss tillsammans, eller när vi kommer så nära oss själva att vi inte längre kan se oss.

När Lisa och Martha möts blir det så tydligt vad som är kroppens integritet, dom följer inte varandra, försöker inte hitta varandra i en gemenskap, "följa John" utan hitta varandra där dom inte är säkra på varandra, lita på den andres rörelser, den andres språk, den andres berättelse.

Efter denna kväll kan jag i spårvagnen eller på torget känna mina rörelser, hur jag sjunker ner, vinkar, blir till en igelkott med en bjällra runt halsen, allt som inte luktar att andras blickar är ett fångelse för så här gör man, står man, går man, utan tvärtom, blir vi i varandras blickar de mest knepiga fascinerande rörelser. Tack.

En annan kväll uppträder Alex Nowitz, det kommer denna kväll i mej att handla om hur maskiner styr oss i våra rörelser. Kan vi med maskinernas hjälp hitta andra rörelser än dom vi brukar, som att använda musik eller bilder – inte för att förstärka rörelserna - utan att öppna upp för det oväntade, där dom givna rörelserna försvagas för att lyfta fram andra rörelser.

*Jag känner efter tre dagar på Varia Festivalen att jag bara är i början på en lång resa. Min kropps rörelser och berättelser har fått ett namn. Varia. **Mauritz Tistelö***

And a few more words from participating artists - VARIA2011

My thoughts about Varia2011: "Varia 2011 has been a great festival which I enjoyed a lot to be part of. Lisa Petersson has built up a very nice atmosphere for both, the artists and the audience. This is one of the conditions to facilitate good and inspiring communication among them - And this seemed to work out extraordinary well. It was a very exhilarating experience for me to perform at Varia 2011!" I hope you can continue Varia next year!!! If possible, I think, you should not let it go - it's important work... Which you have established over so many years now! All the very best...

Alex Nowitz Tyskland

*Hi Lisa, Comment re. The Varia time: well as you know it was a great set up for me and amongst other things I was grateful to have this chance to work with Svante again, and to be in the Atalante space. Technical stuff from start to finish in the festival was seamless and excellent; publicity and all seemed fine and covering of the city. The article in the paper which Janine read/translated to me was a bit weak but this I feel was due in part to the lack of education/awareness of the writer; She appeared to be writing without having any reference of the field of dance or improvising etc etc! A common fault but always a shame as these people is responsible for some of how the public receives or considers our work! It was great to have Janine around and doing tirelessly all she did; I thanked her in person, I am glad to say and now I thank you once again for all the efforts and the invitation. Be well and enjoy the good echoes... **Julyen Hamilton Spanien/England***

One word that became a thread for me was "welcome"... I felt welcome and taken care of from the moment I hit the ground in Gothenburg. Lisa's mother was there to welcome me to Sweden and then taking me to the Hostel, waited for my check in and then she took me to Atalante. There I was introduced to all and I felt welcome again. I was very grateful to participate in the festival and meet so many different approaches to what improvisation brings us to. The festival was planned for me so that it was possible to see the performances of other artists, and this is a great opportunity to learn from the different ways. No artist had the same way of dealing with it and it was great for me to witness this difference, and see the richness of it. Some touched me more than others but everyone left a trace within me. A good ground to share knowledge in the field of improvisation. So I can say that VARIA has offered me to open myself to new ways of approaching this way of art.

*Sharing time with Lisa and Johan (in lights) both very professional, was a treat and a very free experience. I really enjoyed the freedom and the trust that happened while performing together. Freedom and openness require a big dose off trust and discipline to listen to what the collaboration has the potential to bring. The work was also organized so I could teach a workshop to a lovely group of students that where very engaged. I enjoyed very much the human exchange and being together with what the present moment brings to our process of creativity. I can say that I came back to Paris rich of a very intense, satisfying teaching experience. Thank you Lisa, team VARIA festival and Atalante. **Martha Rodezno El Salvador/Frankrike***

Dear Lisa - Thank you so much for inviting me to VARIA 2011! I'm really glad that you gave me the opportunity to come back after already being a part of the 2009 edition – and this time with my own group! It was a very inspiring experience being in Göteborg and fantastic meeting the beautiful gathering of different artists you had invited this year. I really feel that several new and exciting projects could come out of thee meetings. Also I was very happy about the spontaneous collaboration with Christina Hallström and her 'When does movement become dance?' group, that happened after Christina and I had a conversation about Lars von Trier's 'Riget' one evening after the performances. Fantastic when there is room for new ideas to evolve during the festival and all the positive response. This also from both festival and venue regarding the logistic issues a change like this naturally creates. Hope to come back to Göteborg and Varia yet another time in the future! All the best...

Christian Skjødt Danmark

Photo Lisa Larsdotter Petersson